

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Jeg er ked af, at hr. Bjørn Elmquist ikke har brugt den sidste halve time, siden vi svarede hr. Bjørn Elmquist på spørgsmålet om det faktiske indhold af aftalen vedrørende forsvaret, til at læse i finanslovaftalen, men jeg vil stadig væk anbefale hr. Bjørn Elmquist at læse finanslovaftalens punkt 18 og dér konstatere, at beløbet er tilført forsvaret. Vi håber jo oven på hr. Bjørn Elmquists bemærkninger i går, at man rent faktisk vil være villig til at frigive beløbet og have rettet sig efter os, men finansministeren måtte jo sætte et radikalt folketingsmedlem på plads, der straks gik ud og erklærede, at man havde vetoet, og at den agtede man at bruge.

Men samtidig står der også, at såfremt det skulle lykkes Det Radikale Venstre at forhindre, at hele beløbet bliver brugt, så vil man, når man har indgået et nyt forsvarsforlig, tilføre beløbet i form af en forhøjelse af den indgåede ramme. Teksten er altså, som vi læser den højt her, og det nytter ikke noget, at hr. Bjørn Elmquist bliver ved med at sige, at resultatet blot går i nul.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Bladet Vor Tid, Det Konservative Folkepartis partiorgan, spørger i sit sidste nummer fru Anne Birgitte Lundholt, om det ikke er at give regeringen for let spil, når man allerede inden man går til finanslovforhandlingerne gør opmærksom på, at man stemmer for finansloven. Jeg er faktisk enig i de betragtninger, som journalisten på Vor Tid anstiller. Jeg er fuldstændig i overensstemmelse med denne person.

Det, jeg må sige, er, at udenforstående, der kommer herind i salen eller lytter til den her debat, da må tage sig til hovedet og spørge: Jamen hvem har regeringen indgået forlig med? Hvem har den lavet finanslovforlig med?

Vi hører konstant kritik af regeringen fra V og K. Er man ikke klar over, hvad man har indgået forlig om? Jeg tror oprigtigt talt, at man ikke er klar over, hvad det reelt er, man har sagt ja til fra V's og K's side i denne sag. Det kan vi i hvert fald høre på de meldinger, der kommer. Det er en dundertale imod regeringen og planøkonomien osv. i regeringens politik. Trods det går man ind og siger ja.

Man starter med fra Venstres side at sige, at der skal besparelser igennem på 10 mia. kr., men inden man kommer til forhandlingsbordet, bliver det til: Ja, vi må nok regne med, at vi kun

kan få 5 mia. kr. Det er en flot taktik, må jeg sige. Og hvad ender det med i sidste ende? Så er det måske en fjerdedel, 25 pct., man har fået i besparelser. Der er intet; man har efter mit bedste skøn ingen indrømmelser fået. Det er og bliver et spil for galleriet, så man bagefter kan gå ud og sige: Her kan I se, vi er ansvarlige partier, vi stemmer sågar for finansloven, osv.

Det er en tradition, siger den konservative ordfører på området; det er en tradition, vi altid har haft, så derfor stemmer vi for finansloven. Og det får regeringen at vide, inden man går til forhandlinger, men man kan da ikke lægge pres på en regering, når man på forhånd erkender, at man stemmer for, og man ikke ønsker de besparelser, man starter med at lægge ud med. Så er det hele for latterligt – undskyld!

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Hr. Kim Behnke spørger, hvad vi har fået. Jeg var i virkeligheden så glad, da hr. Jes Lunde efter fru Pia Gjellerups indlæg i en kort bemærkning var oppe at fortælle, hvor meget Socialdemokratiet havde måttet sælge ud af. Jeg var faktisk så glad, at jeg måtte give en mønt til hr. Jes Lunde, for jeg vidste, at det ville spare mig megen tid ikke at skulle fortælle det samme, som hr. Jes Lunde kunne fortælle om, nemlig alle de indrømmelser, vi havde fået. Så det skylder jeg stadig en tak til hr. Jes Lunde for.

Vi brugte jo dagen i går på at gennemgå ændringsforslagene. Det står i klar tekst – også til hr. Jan Køpke Christensen – hvad det er, der er aftalt, og det fremgår ganske klart af den fine publikation i blåt omslag, der er udgivet af Finansministeriet, nemlig finanslovaftalen. I den står de områder, vi har aftaler om, og dem er der ingen tvivl om. For den tekst, der står, er den tekst, der gælder.

Men jeg vil gerne sige, at det vigtigste for Venstre – og det er så også et svar til hr. Frank Aaen – er ikke den stribe af forbedringer også af arbejdsmarkedets mobilitet. Det helt overordnede for os, er at sikre, at der er en linje i den økonomiske politik, der er tilstrækkelig klar til, at Børsen og udlandet har tillid til Danmark. Vi føler nemlig, på trods af at vi er i opposition, et medansvar for, at flest muligt kommer i arbejde.

Og derfor er vi overordentlig tilfredse med, at vi har kunnet bidrage til finansloven, for det er også et bidrag, der giver lidt større tillid til dansk økonomi, og det mener vi er en sejr. Og det er jo nedfældet i aftalen, ikke i kroner og øre,